

Crimen Fori Ecclesiastici

Seu Decretalium Gregorii IX. Pont. Max. Liber V ; Brevi Methodo ad discentium utilitatem Expositus, In quo praecipuae circa Materiam hujus Libri Quinti, quae tum in Theoria, tum in praxi occurrunt, difficultates solvuntur, allatis etiam contrà sentientium fundamentis, & horum solutionibus

Accedunt duo Indices, unus Titulorum initio Operis, alter rerum, & verborum notabilium in calce ejusdem

Schmalzgrueber, Franz

Ingolstadii, 1727

VD18 13510827-001

§. III. De alijs diversis Furtuorum generibus, & eorum pœnis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75232)

S. III.

De alijs diversis Furtorum generibus, & eorum pœnis.

S U M M A R I U M.

124. Definitio furti Sacrilegi.
 125. 126. Hujus pœna.
 127. Est crimen mixti fori.
 128. Definitio Plagij.
 129. 130. Casus, in quibus committitur.
 131. 132. Pœna illius.
 133. Definitio Peculatus.
 134. Modi, quibus committitur.
 135. 136. Pœna ejusdem.
 137. Definitio Abigeatus.
 138. &c. Quis censetur Abigeus?
 141. 142. Pœne istius criminis.
 143. Crimen de Residuis.
 144. Causa, in quibus committitur.
 145. 146. Pœna.
 147. Crimen expilate Hereditatis.
 148. &c. Quis de hoc conveniri possit?

151. Pœna.
 152. 153. Sepulcri violatio.
 154. Pœna ejusdem.
 155. Amotio termini.
 156. Ejus pœna.
 157. Contra quos detur Actio de termino moto.
 158. Quando committatur furtum tigni?
 159. Quis conveniri possit Actione de tigno juncto?
 160. Quae actio competat ob arbores &c. furtum casas?
 161. Pœna istius criminis.
 162. Pœna rapientium res ex naufragio, vel incendio.
 163. Actio civilis ex hoc furto competens.

HUc pertinet Sacrilegium, Plagium, Peculatus, Abigeatus, Crimen de Residuis, Expilate Hereditatis, Sepulcri violati, Termini moti, Furtum Tigni, Furtum arborum.

Quæritur I. quid sit Sacrilegium, & quæ pœnæ sint statutz in fures sacrilegos? *Sacrilegium* est, quo res sacra contrectatur: quod tripliciter fieri potest. 1. si res sacra è loco sacro. 2. si res sacra de non sacro. 3. si res non sacra de sacro auferatur *can. quisquis 21. §. similiter caus. 17. q. 5.* Utimo tamen modo, nempe per ablationem rei non sacre ex loco sacro factum, si illa non custodiatur, & securitatis causâ ibi deposita, vel Ecclesiæ concessita, sed tantum casu ibi relicta, & posita sit, ut nonnulli cum Azor p. 1. l. 9. c. 27. q. 6. & Less. l. 2. de Just. c. 45. n. 14. volunt, non est propriè Sacrilegium, sive furtum sacrilegium, superaddens malitiam specie distinctam à furto; quia non habet specialem repugnantiam cum loci sanctitate, sed solum generalem quantum irreverentiam continet, adeoque pœnæ in Sacrilegos fures statutz tunc non incurruntur. Unde quando *can. quisquis cit.* inter Sacrilegia numeratur furtum rei non sacre ex loco sacro, id intelligi debet, si ex loco sacro, seu Ecclesia auferatur res, quæ quidem non est sacra, sed aliquo modo ad Ecclesiam pertinet, saltem quoad custodiam.

Pœna furti Sacrilegi *Jure civili*, præcipue quo res Sacra è loco Sacro furripitur, est extraordinaria, & arbitraria, ita tamen, ut juxta furti, rei, & personarum *R. P. Schmalzgrueber L. V. T. l.*

qualitatem etiam ad mortem usque extendi possit, prout constat ex l. sacrilegij 6. princ. ff. ad Leg. Jul. Peculat. ubi dicitur, quod Sacrilegium pro qualitate persone, proque rei conditione, & temporis, & ætatis, & sexus, vel severis, vel clementis puniri debeat: unde his circumstantiis spectatis, alii quidem fures sacrilegi etiam vivi comburuntur, nonnulli autem furca, ut alii fures, plectuntur, alii, si eadem circumstantiæ ita suadeant, etiam mitius, quam capitale, patiuntur supplicium. Neque obstat l. sacrilegi 9. ff. eod. ubi princeps dicitur *Sacrilegi capite puniendi*; nam, ut bene notat Carpov. *pract. crim. q. 89. n. 11.* per capitis pœnam non tantum significatur pœna ultimi supplicii, sive mortis, sed & damnatio ad metallum, deportatio, vel exilium §. publicorum 2. §. capitalia *Inst. de publ. Judic. l. publicorum 2. ff. eod. & l. capitalium 28. pr. ff. de pœn.* Videantur *Clar. §. Sacrilegium n. 3. Host. Summ. Rubr. de crim. Sacril. n. 3. b. tit. Menoch. de arbitr. cas. 289. Farin. prax. crim. q. 172. n. 11. & seqq. Carpov. q. 89. cit. a n. 8. Pring hic n. 32. Const. Carolin. art. 172. & 174. & dicta Tit. prec. n. 115. & 116.*

Jure canonico I. per *can. quisquis 21. pr. caus. 17. q. 4.* Sacrilegij reus XXX. libras examinati argenti purissimi debet præstare Episcopis, vel Abbatibus, aut alijs personis, ad quas querela Sacrilegij justè pertinet. 2. per *can. attendendum 13. q. cit.* perpetuâ damnantur infamâ, quæ tamen non incurritur, nisi post sententiam condemnatoriam. *Farin. l. cit. n. 22.* vel traduntur carceri, vel relegantur in *pen.*

perpetuum exilium. 3. per can. indignè 21. caus. 12. q. 2. jubentur Sacrilegi res Ecclesiarum injustè accipientes, vel possidentes, aut retinentes, nisi citò se correxerint, anathemate ferri, seu excommunicari: quâ Excommunicatione innodati permaneant usque ad congruam satisfactionem c. conquestus 16. de for. compet. Tholos. p. 3. Synt. l. 33. c. 15. n. 2. Farin. cit. q. 172. n. 17. Begnaud. V. furtum n. 7. Pirhing hic n. 32. v. similiter.

227 Cæterùm crimen Sacrilegii, adeoque etiam furti Sacrilegi est crimen mixti fori, ita, ut etiam Laicus à Judice Ecclesiastico puniri possit, & præventioni inter Judicem Sæcularem, & Ecclesiasticum locus sit c. cum sit 8. & ibi Abb. n. 1. de for. compet. c. conquestus cit. Diaz pract. crim. can. c. 91. in addit. V. definitionem lit. A. Farin. q. 172. cit. n. 31. Pirhing hic n. 34. quamvis ex consuetudine in aliquibus locis de Sacrilegio solus Judex Sæcularis cognoscat, teste Clar. §. Sacrilegium n. 3. ubi ait, justum à se suspendi quendam, qui vas S. Eucharistiæ ex Ecclesia abstulit.

228 Quæritur 2. quid sit plagium, & quæ sit ejus Poena? R. est, quo liber, homo, vel servus alienus surripitur, vel abducitur animo celandi illum, Farin. pract. crim. q. 165. n. 45. Laym. l. 3. tr. 3. p. 1. c. 1. n. 2. Carpzov. pract. crim. q. 83. n. 85. §. 86. Illung tr. 4. c. 3. n. 1; l. fin. Pirhing hic n. 35. König ibid. n. 27. Magnif. D. Verlohner Ad. Leg. de Plagiar. n. 1. Committi potest in hominem liberum, & in servum. Propriè tamen committitur in solum hominem liberum, qui sui juris est; nam si liberi, in potestate parentum constituti, surripiantur, vel abducantur, potius furtum committitur §. interdum 9. Inst. de oblig. que ex delict. & ideo patri furti actio competit l. eum, qui 14. §. si filius. 13. ff. b. tit. non autem matri, quæ liberos in potestate sua non habet. l. mater 38. ff. eod. Pirhing n. 35. Reiffenstuel n. 52. Multò magis furtum facit, qui furatur alienum servum, vel ancillam; quia servus, & ancilla est quædam possessio domini: ut adeò hunc surripiens non minus furti se reum faciat, quàm si quis furetur quodcunque alterius animal. Azor p. 3. l. 5. c. 12. pr. Molin. tr. 2. D. 681. n. 14. v. hac eadem ratione.

229 In hominem liberum committit Plagium 1. qui eum supprimit, celat, in vinculis derinet l. non statim 6. §. fin. ff. de Leg. Fab. de Plagiar. 2. qui eum scienter vendit, aut emit §. fin. cit. & l. si liberum 1. ff. eodem. 3. qui eum donat, vel dotem, aut alio modo in solutum dat l. Lege Fabia 4. ff. eod. & Novell. 134. c. 7. 4. qui eum oppignorat, aut locat alteri. Novell. l. cit. Circa servum au-

tem committit Plagium. 1. qui ei persuadet, ut à domino fugiat, vel illum invito domino occultat, in vinculis retinet l. non statim cit. §. fin. 2. qui servum fugitivum cum rebus furto ablati scienter recipit l. si quis 12. c. eod. 3. qui servum fugitivum scienter vendit, aut emit §. fin. cit. Venditionis autem verbo comprehenduntur omnes Contractus, per quos dominium transfertur, ut donatio, permutatio l. Lege Fabia cit. Welenbec. ibid. n. 2. Mohr. tr. 2. D. 684. n. 7. Pirhing hic n. 35. §. 38.

In hoc crimen non incidunt Principes, & magni Domini, qui donant sibi invicem pygmaeos, cantores, moriones, & similes; quia non dant illos, ut priventur libertate, sed donant, ut liberi manent, sicut liberi erant apud donantem. Bartol. in l. 4. cit. Abb. in c. 1. b. tit. pr. Myler. ad Struv. Synt. Jur. Civil. exercit. 49. thes. 83. Pirhing hic n. 38. Magnif. D. Verlohner l. cit. n. 3. fin. Item in crimen istud non incidit Pater, in extrema famis necessitate vendens filios suos; quia hoc ipse in necessitate hujusmodi impune potest per l. fin. C. de Patrib. qui fil. distrax. non autem mater; quia potestas vendendi filios in tali necessitate est effectus patriæ potestatis: mater autem filios in potestate non habet §. femina 10. Inst. de Adopt. Utrum verò extra famis necessitatem ob aliam causam e. g. quia ab hostibus captus occidendus est, nisi certam pecuniæ summam exsolvat, pater filios possit vendere, controversia est inter DD. Affirmant allegati apud Theodoric. c. 9. aphorism. 8. n. 3. Melius negat Magnif. D. Verlohner n. 3. cit. quia famis necessitati nulla est par.

Pæna Plagii olim pecuniaria fuit de Jure Civili, quæ tamen jam olim ab usu recessit l. fin. ff. de Leg. Fab. de Plagiar. & gravior pæna pro modo delicti infligi coepit, nempe ut ejus reus, si ingenuus sit, gladio plectatur; si verò servus, vel libertus, bestiis subjiciatur l. quoniam 7. & l. fin. C. eod. ubi sermo est de Plagiariis, qui liberos homines, aut servos alienos abducunt, & vendunt, vel qui viventium filiorum miserandas orbitas parentibus infligunt, eos distrahendo, quibus est pæna mortis decreta. In aliis tamen casibus Judici permissum videtur imponere Plagiaris vel pænam levioris metallo, aut exilio, vel præter exilium aliam arbitriam pro modo delicti, & personarum l. fin. cit. & §. est §. inter 10. Inst. de Publ. Judic. Molin. tr. 2. de J. & J. D. 684. n. 7. Welenbec. ff. b. tit. n. 5. Carpz. pract. crim. q. 83. n. 87. §. seqq. Harppr. in §. est §. inter cit. n. 19. Pirh. hic n. 36. König n. 27. Reiffenst. n. 59. Magnif. D. Verlohner l. cit. n. 4.

¹³² In foro *pejus* criminis rei debent acriter puniri, sed citra mortem; quia Ecclesia poenam sanguinis non potest infligere c. in Archiepiscopatu 4. de Raptor. Purb. n. 37. Neque obstat textus c. qui furatur 1. b. tit. ubi refertur textus Exod. 21. v. 17. in quo poena mortis sancitur in plagarios; nam ut Abb. *ibid.* n. 8. notat, hoc cap. positum est sub Rubrica istius Tituli, ut sciatur, quod ij, qui furantur homines liberos, acriter puniendi sint, cum secundum Legem Divinam antiquam puniti sint morte: vel dici potest, quod per mortem hodie de Jure Canonico non intelligatur mors naturalis, sed Excommunicatio, quæ est quasi mors Civilis, quippe quæ velut mortuus à communione Fidelium Excommunicatus excluditur; cons. juxta hanc interpretationem Judex Ecclesiasticus excommunicare potest Plagarios, etiam Laicos, qui quoad hoc crimen, cum per illud Religioni Christianæ detrahatur, Jurisdictioni etiam Judicis Ecclesiastici subijciuntur. Abb. in c. 1. cit. fin. Item per mortem intelligi etiam potest Depositio ab Ordine, & Officio, quæ est etiam mors quædam Civilis; nam Excommunicatio per hominem infligi non potest, nisi quis contumax sit, & incorrigibilis can. nemo 41. & ibi Gloss. V. nemo caus. 11. q. 3. Denique nihil etiam obest, quo minus Judex, seu Prælatus Ecclesiasticus eum, qui tam grave Plagij crimen commisit, possit tradere Curie seculari morte puniendum, adjuncta tamen protestatione, ne mortis, vel mutilationis poena eidem inferatur arg. c. Prælati 2. de Homicid. in 6. Pirhing n. 37.

¹³³ Quæritur 3. quid sit Crimen Peculatis, & quæ illius poena? hoc nomine intelligitur furtum pecuniæ publicæ l. sacrilegi 9. §. Labeo 2. ff. ad Leg. Jul. Peculat. Sylv. V. furtum n. 3. Molin. tr. 2. de l. C. l. D. 684. n. 4. Laym. l. 3. tr. 3. p. 1. c. 1. n. 2. Illung. tr. 4. D. 3. n. 131. Pirhing. hic n. 39. Reiffenstuel. *ibid.* n. 61. Magnif. D. Verlohner. At. Leg. Jul. Pecul. n. 1. Pecuniæ autem nomine hic comprehenduntur omnes res, ad ærarium Reip. vel fiscum Principis pertinentes arg. l. Lege 4. §. fin. ff. ad Leg. Jul. Pecul. Adeoque definiti Crimen Peculatis potest, quod sit crimen publicum, quo pecunia, resve publica ab eo, cujus fidei, & periculo commissa non erat, surripitur §. item Lex Julia 10. Inst. de publ. Judic. l. Lege Julia 1. §. 4. pr. ff. ad Leg. Jul. Peculat. l. Sacrilegi 9. §. Labeo 2. ff. eod.

¹³⁴ Varijs autem modis committitur hoc crimen. 1. si surripiatur res, aut pecunia publica. Publica olim dicebatur, quæ erat Civitatis Rom. nam ob pecuniam, vel rem, alij Civitati inferiori subtractam, non Peculatis, sed furti datur. R. P. Schmalzgrueber L. V. T. I.

batur actio l. ob pecuniam 81. ff. b. tit. Hodie Pecunia publica dicitur, quæ est Imperatoris, Regis, Principis, aut Civitatis superiorem non recognoscentis, aut etiam quæ spectat ad Principes Imperij, aut Civitates Imperiales; cæteræ verò Civitates pro privatis habentur l. cum qui 16. ff. de V. S. Decian. l. 8. c. 28. n. 11. Harppr. ad §. 9. Inst. de publ. Judic. Theodor. c. 9. aphor. 3. n. 5. Magnif. D. Verlohner. l. cit. n. 3. 2. si furto auferantur pecuniæ sacræ, & Religiosæ l. Lege Julia 4. ff. ad Leg. Jul. Pecul. bona quippe Sacra sunt publica Sylv. V. furtum n. 3. Molin. D. 684. cit. n. 4. Farin. prax. crim. q. 171. n. 21. Pirhing. hic n. 39. fin. 3. si quis in tabulis publicis minorem pecuniam, quam quid vendiderit, aut locaverit, scribat l. hac lege 10. ff. eod. 4. quando quis muros, aut fores civitatis effringit, perforat, & exinde aliquid submovet l. qui perforaverit 11. ff. eod. aut prædam ab hostibus captam surripuit l. is qui 13. ff. eod. 5. denique de Jure Canonico crimen Peculatis committunt etiam Presbyteri, alijque Clerici, qui bona Ecclesiastica sibi appropriant, vel alienant: ideoque excommunicantur, nisi res surreptas celeriter restituant c. siquis 6. de reb. Eccl. non alien. & si restituere non possint, deponuntur can. Diaconi 35. caus. 12. q. 2. Farin. q. 171. cit. n. 10. Pirhing. hic n. 39. v. porro crimen.

Pœna hujus criminis de Jure Civili¹³⁵ est duplex: una pecuniaria; nam pecuniam publicam surripiens in quadruplum tenetur l. sacrilegi 6. & l. is qui 13. ff. tit. cit. Bartol. in l. 6. cit. §. 2. Struv. Synt. Jur. Civil. exercit. 49. thes. 77. Theodor. c. 9. aphorism. 3. n. 12. Magnif. D. Verlohner. l. cit. n. 4. Nec refert, utrum clam, vel palam pecunia fuerit surrepta l. siquis 1. C. de his qui ex publ. ration. & l. qui in contractibus 8. C. de Jur. fisc. Et potest poena ista etiam exigi ab hæredibus, ut cum Gomez advertit D. Verlohner l. cit. Quodsi autem surripiat pecuniam fisco quidem debitam, sed nondum incorporatam, ad poenam dupli adstringitur l. defensionis 7. C. de Jur. fisc. & l. siquis cit. C. de his qui publ. ration.

Altera poena est corporalis: quæ¹³⁶ quidem in privatis regulariter est Deportatio §. item Lex Julia 9. Inst. de publ. Judic. & l. peculatis 3. ff. ad Leg. Jul. Peculat. in cujus locum hodie successit poena furti Theodor. c. 9. cit. aphorism. 3. n. 17. Struv. l. cit. König hic n. 62. Reiffenstuel. *ibid.* n. 29. Judices autem, sive Magistratus, qui tempore administrationis publicas pecunias subtraxerunt, vel qui ministerium eis ad hoc exhibuerunt, aut subtractas ab eis scienter acceperunt, ultimo

timo supplicio afficiuntur §. Item Lex Julia cit. & l. un. c. de crim. Peculat. Molin. tr. 2. de l. §. I. D. 695. n. 38. Brunnem. ad l. cit. Struv. l. cit. Pirhing, hic n. 39. *¶* pena autem, König, n. 29. cit. D. Verlohner, n. 5. Magnif. P. Schmier, p. 3. de Delict. c. 2. n. 94. & alij apud istum.

137 Quaritur 4. quale sit Crimen abigeatus, & qualis sit ejus poena? *¶* Abigeatus est crimen extraordinarium, quo tenentur, qui dolo malo pecora ex pascuis vel ex jumentis, aut armentis lucri faciendi causâ abducunt & depradantur l. de Abigeis, 1. §. abigei 1. ff. de Abigeis, Molin. tr. 2. de l. §. I. D. 684. n. 6. Goedd. in l. ferri 255. ff. de V. S. Farin. prax. crim. q. 165 n. 39. Laym. l. 3. tr. 3. p. 1. c. 1. n. 2. Carpzov. pract. crim. q. 86. n. 26. Lauterbach. ad tit. cit. §. 1. §. seqq. Struv. Exercit. 48. thes. 108. Illsung. tr. 4. D. 3. n. 131. Pirhing hic n. 40. König n. 28. Reiffenst. n. 60. Magnif. P. Schmier p. 3. de Delict. c. 2. n. 16.

138 Grex proprium est ovium, suum, caprarum, aliorumque minorum pecorum, quæ ad pascendum gregatim emittuntur l. Lege Aquilia 2. §. ut igitur 2. ff. ad Leg. Aquil. Jumenta autem vocantur propriè equi, muli, asini, qui bajulando, & onus portando homines juvant l. legatis 65. §. jumentis 5. ff. de Legat. 3. & l. adiles 38. §. jumentorum 4. §. unde 6. ff. de Edict. Edict. Armenta verò propriè appellantur boves, & equi, qui aratro negotium peragunt l. legatis, §. §. jumentis cit. l. boves 39. ff. de V. S. Boves tamen quandoque inter gregem numerantur, quoties plures boves à patrefam, non ad arandum, sed ad pascendum emittuntur l. si grege 22. ff. de Legat. 1. usus siquidem, & finis jumentum, & armentum à grege, nec non armentum à jumento discernit. Goedd. in l. Boves cit. n. 3. Carpz. l. cit. n. 23.

139 Porro hoc inter pecora minora & majora, discrimen in ordine ad Abigeatus crimen solerter notandum; nam ex minoribus pecoribus unum duntaxat abigens, de Crimine hoc non tenetur: sed Abigeus is est, qui uno eodemque tempore gregem ovium, caprarum, porcorum, aut vaccarum ex pascuis furripit; nam quantitas discernit furem ab Abigeo, ut ait Saturninus l. aut facta 16. §. quantitas 7. ff. de Pen. Grex verò abactus dicitur, quando oves ad minus decem, aut porci quinque, vel quatuor abacti fuerint Gloss. ibid. & Bartol. n. 2. Tholof. Synt. Jur l. 37. c. 5. n. 1. Gomez. tom. 3. var. c. 5. n. 13. Molin. tr. 2. D. 684. n. 6. Farin. prax. crim. q. 167. n. 115. Carpzov. pract. crim. q. 86. n. 30. König. hic n. 28. Reiffenstuel. ibid. n. 60. Excipitur, nisi quis pecora hæc minora furetur, quasi artem exercens;

tunc enim si sapius i. e. ter ut minimum istud fecerit, etiam si unam duntaxat ovem, vel aliud simile animal singulis vicibus furripuerit, censetur Abigeus, & in poenas, huic crimini statutas, incidit l. fin. cit. §. qui sepius 2. Bocer. tr. de furt. c. 2. n. 199. Caball. resol. crim. cas. 160. n. 4. Carpzov. l. cit. n. 31. cum reliquis supra.

Contra Abigeus dicitur, qui de armentis, vel jumentis etiam unum duntaxat pecus, seu animal majus furripit l. fin. cit. pr. Cujac. l. 1. obs. 20. Tholof. c. 5. cit. n. 1. Damhoud. prax. rer. crim. c. 113. n. 1. Farin. l. cit. n. 117. Carpz. n. 32. cum cit. Quin & Abigeatus crimen committit non solum ille, qui ex agro, vel pascuis, sed etiam ex stabulo, vel domo quis ea abduxerit l. fin. cit. §. eum quoque 1. Bocer. de furt. c. 2. n. 209. Gomez. c. 5. cit. n. 13. Caball. res. 160. cit. n. 1. Farin. q. 176. n. 113. Carpzov. q. 86. n. 33. Quod si verò quis bovem aberrantem, vel æquos in solitudine relictos abduxerit, non Abigeus est, sed fur potius l. de Abigeis cit. §. abigei 1. Molin. n. 6. cit. Pirhing, n. 40.

Pœna istius criminis est, quod Abigei, qui sapius hoc crimen patrant, ad gladium damnantur; solet enim frequentia augere poenam, præsertim si ferro, vel armis abigant pecora l. de abigeis cit. pr. aliàs damnantur in opus publicum ad tempus pr. cit. Molin. tr. 2. D. 684. n. 6. Farin. q. 167. n. 111. Carpzov. q. 86. n. 34. Pirhing, n. 40. In honestioribus temperatur poena, & aut relegandi, aut ordine movendi sunt, nisi gladio abigant; tunc enim tanquam grassatores, seu latrones bestijs obijci debent l. abigei cit. §. quanquam 3. Illi verò, qui pecus ex stabulis abigunt, plenius, sive duntaxat puniri debent, quam qui è grege, silva, aut pascuis l. fin. cit. §. eum quoque 1. quia cum effractione stabuli Abigeatum committunt, furtum autem quod cum effractione fit, gravius punitur, quam quod sine effractione l. de bis 1. ff. de Effractor. Harppr. ad §. poena 5. n. 108. §. 109. Instit. de Oblig. quæ ex delict. Pirhing, hic n. 40. Hodierna consuetudine Abigei puniuntur ut fures, & quidem laqueo, si sine effractione, graviori etiam, si cum effractione delictum istud commissum est, modo pretium rerum ablatarum pretium §. solidorum attingat. Carpzov. l. cit. n. 39. König. n. 28. Reiffenstuel. n. 60.

Jure Canonico nulla certa poena in Abigeos constituta est: quia tamen SS. Canones poenas infligunt juxta qualitatem, & quantitatem culpæ, Abigeus autem improbius fur est, quam alij, idè hoc Jure major etiam poena est imponenda, quam ob furtum; adeoque poena Depositionis imponi Clerico poterit arbitrio

bitrio Judicis. Farin. q. 267. n. 109. Pir-
hug. n. 40. y. porro.

143 Quæritur 5. quid sit, & quas pœ-
nas habeat *Crimen de Residuis*? u. di-
versum hoc crimen est à crimine Pecula-
tûs; nam istud ab eo committitur, cujus
fidei & periculo pecunia non est commis-
sa, illud verò ab ipso Administratore. De-
scribi potest, quod sit crimen publicum,
quo pecunia publica ab eo, cujus fidei, &
periculo erat concedita, retinetur, & in
usum publicum, seu in rationes non refer-
tur. l. lege Julia 2. & l. lege 7. §. sed & qui 4.
ff. ad Leg. Jul. Peculat. Perez. ad Cod. tit.
eod. n. ut. Theodor. c. 9. apboris. 5.
Struv. Synt. Jur. Civil. Exercit. 49. thes. 70.
Magnif. D. Verlohner. Ad. Leg. Jul. Pe-
cul. n. 13. Magnif. P. Schmier. p. 5. c. 2. n.
95. Adedque hoc crimine non tenentur,
qui pecuniam per modum contractûs, vel
quali, sine publica administratione, in suam
fidem, & custodiam receperunt, quales
sunt Depositarij, & Creditores, factores,
socij, negotiorum, gestores, tutores &c.
Berlich. p. 5. concl. 57. n. 2. Theodor. l.
cit. n. 4. D. Verlohner n. 13.

144 Committitur hoc crimen duplici
modo, videlicet aut pecuniam publicam,
in certum usum destinatam retinendo, &
in eam non consumendo l. Lege Julia 2.
l. Lege 7. §. sed & qui 4. §. l. sacrilegi 9.
§. cum quoque 6. ff. ad Leg. Jul. Peculat. ut
eam pecuniam in suum convertendo usum.
§. cum quoque cit. Thofolan. Syntagm. l.
33. c. 20. n. 20. Decian. tr. crim. l. 8. c.
28. n. 18. Molin. tr. 2. de l. §. l. D. 684.
n. 5. Carpzov. præct. crim. q. 85. n. 4. Fa-
rin. q. 171. n. 61. König. hic n. 30. Reiffen-
stuel. ibid. n. 63. D. Verlohner. l. cit.

145 Poena Criminis de Residuis Jure Di-
gestorum est, quòd præter Infamiam, cun-
ctis criminibus publicis debitam, l. infamem
7. ff. de Publ. Judic. debeat hujus crimi-
nis reus restituere amplius tertiam partem
reij iniquè detentæ, vel non debitè eroga-
tæ, ita, ut qui 90. fl. malè retinuit, resti-
tuere, & sisco inferre debeat 120. l. lege
Julia 4. §. qua lege 5. ff. ad. Leg. Jul. Pecul.
ibi. Qua lege damnatus, amplius tertia parte,
quam debet, punitur. Brunem. ad Leg. cit.
Theodor. c. 9. apboris. 5. Struv. Synt. Jur.
Civil. exercit. 49. thes. 80. Lauterbach. ad
eund. tit. §. 11. König. n. 30. Reiffenstuel. n.
64. P. Schmier. n. 96. D. Verlohner l. cit.

145 Hodie hujus criminis rei extra or-
dinem puniuntur, non autem suspendij
poena, ut reliqui fures. Eckolt. ad l. 4.
§. 5. cit. Damhoud. prax. rer. crim. c. 115.
n. 1. §. seq. Wefenbec. §. item Lex Ju-
lia Peculatûs n. 5. 1. 1. de publ. Judic.
Berlich. p. 5. concl. 57. n. 31. §. seq. Struv.
Exercit. 49. cit. thes. 80. & ibi Petr. My-
ler. Carpz. q. 85. n. 9. König. n. 30. D.

Verlohner. l. cit. Ratio mitius, quàm
cum cæteris furibus procedendi à Carp-
zov. l. cit. n. 11. §. seq. assignatur mul-
tiplex. 1. quia hujusmodi Administrato-
res non tam invito domino pecuniam con-
tractare videntur, quàm perfidè agere. l.
tres tutores 55. §. sed si 2. ff. de administ.
tutor. l. sacrilegi 9. §. Labeo 2. §. & ideo
ff. ad Leg. Jul. Pecul. 2. quia hujus-
modi Officiales ut plurimum pecuniam suo
periculo suscipiunt, ejusque nomine cau-
tionem præstare, ac fidejussores dare so-
lent, atqui res alicui sub periculo ejus com-
missæ, quasi propria ipsius esse videntur,
& nemo in re propria furtum committit,
3. quia juxta vulgatam, & communem In-
terpretum doctrinam administratio mitigat
delictum l. multi 6. ff. de Publ. & vedigal.
ut aded gravius peccare censeatur, qui
contractat rem existentem adhuc in Do-
mini manibus, quàm contractat fidei suæ
commisam; minus autem delictum minus
punitur.

Quæritur 6. quid sit *Crimen expila-
te Hereditatis*. & quæ poena illius? R.
est, quo quis ante, vel post aditam hære-
ditatem, sed necdum possessam rem hære-
ditariam mobilem dolo malo lucri causâ
contractat l. si expilata 2. §. apparet 1. ff.
expil. heredit. quia talis censeatur reus furti
l. his enim 70. ff. b. tit. quamvis in rigo-
re Juridico propriè furtum non commit-
tat; quia furtum admittitur in rebus ab
alio jam possessis. Struv. Synt. Jur. Civil.
Exercit. 48. thes. 95. Eckolt. ff. expil.
hered. §. 1. Brunnem. in l. 2. cit. Carp-
zov. præct. crim. q. 83. n. 76. Hinc etiam
furti actio in talem non datur l. 2. cit. pr.
& §. apparet. 1.

Committitur crimen istud propriè
ab extraneo tantum, qui sub nomine hære-
ditatis non continetur; nam cohæres, si
res quasdam ex hereditate jacente sibi ap-
plicavit, actione familia herciscundæ pul-
sands venit l. adversus 3. c. fam. hercisc. Cu-
jac. ibid. Eckolt. ff. eod. §. 4. Brunneman.
ad l. cit. Magnif. D. Verlohner. Ad. contr.
Expil. Hæred. n. 7. Ratio est, quia po-
tius suam, quàm alienam rem submovisse
censeatur, & delictum non præsumitur,
sed probari debet. Quodsi tamen dolus
manifestus cohæredis, res hereditarias
submoventis, pateret, ab accusatione ex-
traordinaria non foret exculpandus, ut
tradit Gloss. in l. 3. cit. sicut nec socius,
siquid dolo malo subtraxit ex rebus perti-
nentibus ad Societatem l. meritò 51. ff. pro
Socio.

Similiter actione expilata heredita-
tis conveniri non potest uxor l. uxor 5. ff.
expil. hæred. quia turpis actio adversus
uxorem non datur l. nam in honorem 2. ff. de
ad. rer. amot. sed res cum fructibus adhuc

extantibus rei vindicatione, si autem consumpti sint, Conditione ex Lege ab ea repeti possunt, *adversus 4. C. de crim. expil. hered.* Excipitur, nisi Matrimonium sit dissolutum per divortium; eo enim casu, si uxor ex hereditate mariti quondam aliquid submovit, ab hoc crimine non excusatur l. *ideo 3. ff. de act. rer. amot.*

850 Aliud est de Noverca, & Vitrico; nam hi si aliquid ex hereditate, privigno aliunde, quam à Patre delata, suppresserint, vel surripuerint, excusationem hujus criminis non promerentur l. *expilata 2. § l. seq. C. de crim. expil. hered.* Raro est, quia frequentia hujus delicti vincit reverentiam, his personis debitam; nemo quippe frequentius solet hereditatem expilare, quam Vitricus, & Noverca, Vi deatur *Salicet. Brunnem.* & alij in *ll. cit.* Magnif. D. Verlohner l. *cit. n. 3.*

751 Poena hujus criminis Jure Digestorum est extraordinaria, pro avaritate circumstantiarum infligenda. *Molin. tr. 2. de l. § I. D. 681. n. 9. Farin. prax. crim. q. 174. n. 25. Coler. p. 1. decis. 188. n. 6. Carpov. præf. crim. q. 83. n. 82. König. bic. n. 31. Reiffenstuel. ibid. n. 65.* & sumitur ex l. *si quis 1. & l. Divus 3. ff. expil. hered.* quod tamen ut Magnif. D. Verlohner l. *cit. fin. cum Ott. Tabor. ad Const. crim. Carol. V. art. 165.* optimè advertit, solum intelligi debet, si coheres, uxor, vel maritus ex rebus hereditariis aliquid acceperit: nam si extraneus, qui coheres non est, istud fecerit, iste non minùs, ac ceteri fures, laquei poenam sustinebit, quippe cum Expilatores l. *de his 1. §. expilatores 1. ff. de effra. §. expilat. fures atrociores nuncupentur.*

832 Queritur 7. quid sit Sepulchri violatio, & quomodo violatores hujusmodi puniantur? R. hæc fieri potest aut circa ipsum sepulchrum, vel monumentum, aut circa cadaver ibi tumulatum. Priori modo violatur sepulchrum 1. demolitione structuræ, ut si quis saxa, aut marmora, seu columnas aufert, insignia, & imagines, monumento infixas, destruit l. *si sepulchrum 2. ff. l. qui sepulchra 4. § l. seq. C. de Sepulchr. violat.* 2. inhabitatione, aut extruptione novi ædificij, non sepulchri causâ l. *Prætor cit 3. §. si quis 6 ff. eod.* 3. illegitima illatione cadaveris l. *prætor cit. §. si quis 3.* Requiritur tamen, ut hæc fiant dolo.

853 Posteriori modo hoc delictum committitur 1. contrectatione, corpus sepulchrum extrahendo l. *qui sepulchra cit.* 2. mutilatione, quod incantatoribus solenne est, qui quandoque solent corpora exhumare, & eorum membra mutilare, ut iisdem ad nefaria facta abutantur, 3. sponatione, detrahendo cadaveribus sepultis vestes, vel aliud, quo ornata sunt,

Magnif. D. Verlohner *Act. de sepulchr. viol. n. 8.* Hæc spoliatio, cum defuncti nil possideant, propriè furtum non est, neque spolum: unde ejus rei nec furti, nec spolij poenis, sed alia arbitraria piectendi sunt. *Carpov. præf. crim. q. 83. n. 55.*

Pœna autem ista solet esse varia; 154 nam 1. qui ex dolosa petulantia corpora humata ex sepulchris extraxerint, & ossa exhumaverint, si humiliores fuerint, ultimo supplicio afficiuntur, si honestiores, aut deportantur, aut in metallum damnantur l. *fin. ff. de Sepulchr. viol. D. Verlohner l. cit. n. 9.* 2. qui vi armata more latronum cadavera spoliant, ultimo supplicio etiam ipsi; qui verò sine armis, ad minimum metalli poenâ afficiuntur l. *Prætor cit. §. adversus 7.* 3. qui reliquis cadaveris contrectaverit, aut sepulchri saxa, marmora &c. ædificandi causâ amoverit, à Constantino Imp. 10. libris auri fisco inferre puniuntur l. *qui sepulchra cit.* Judex verò, qui hoc delictum vindicare omisit, 20. libris multatur l. *si quis 3. Cod. eod.*

Queritur 8. quid sit, & quâ poenâ, 55 afficiatur Amotio termini? R. est crimen, quo quis terminos, vel lapides finales, Gravitæ = Stain / oder Marktsaulen dolose eruit, aufert, aut mutat, vel ut precisè noceat alteri, vel ut eidem de fundo aliquid detrahat, & suo adjiciat l. *terminorum 1. § duab. seqq. ff. de term. mot. Siruv. Exercit. 48. thes. 110. König. n. 33. Reiffenstuel. n. 68.*

Pœna hujus criminis varia est, nam; 56 1. si extraneus terminum movit eo fine, ut discordias, & lites inter confines feminet, in terminos singulos, quos ejecerit, 50. aureos fisco in solidum inferre debet l. *fin. ff. de term. mot.* 2. qui terminos propellit, prædia sua dilatandi causâ, pro qualitate personæ, & ætatis puniuntur corporaliter l. *Divus 2. ff. eod. Const. crim. Carolin. art. 114.* quæ Constitutio etiam locum habet de Statuto nostro Bavaricæ Landt: *Freiheit p. 1. art. 16. §. 20.* 3. qui post licem in controversia de finibus contestatam terminos communes submovit, aut propulit ad jura adversarij obscuranda, pro facti circumstantia puniendus, & compellendus est ad terminum amotum, & tantundem de suo, ac simul omne damnum, & interesse restituum. *Farin. prax. crim. q. 168. n. 104.* 4. qui lapides terminales furandi animo aufert, in hunc vel criminaliter animadvertendum, vel civiliter ad dupli, vel quadrupli poenam est condemnandus. *Farin. l. cit. n. 100.*

Adversus hæredes actio de termini 57 non moto non datur, quia ex delicto descendit: & hoc verum est, etsi cum defuncto lis contestata sit; quia actio hæc comparata

parata est ad poenam infligendam delinquenti *l. si is 3. & l. defunctus 5. C. si reus, vel accu. mort. l. si poena 20. & l. erimen 26. ff. de Pen.* Quodsi verò ex delicto

aliquid ad hæredes pervenit, dabitur actio ad exhibendum, Condictio, vel Vindicatio, prout vel res ipsa, vel ejus æstimatio petitur. *hæc actio 5. ff. de calum. l. Civitatis 1. ff. de privat. delict. l. prætor. ait 2. §. fin. ff. de honor. raptor.* Ultra unius anni spatium ad instar Actionum Prætoriarum actio hæc de termino moto non procedit *l. si verò 5. ff. de his, qui effud. vel dejec. & l. fin. ff. de popular. act.* Neque in hoc crimine adversus delinquentem perveniri ad capitis poenam potest, teste Carpzov. *pract. crim. q. 83. n. 70.*

¹⁵⁸ Quæritur 9. quando committatur Furtum tigni, & quæ ex hoc nascatur actio? *1.* Furtum tigni committere dicitur, qui tignum, seu materiam, ex qua componitur ædificium, v. g. tegulas, lapides, periticas, columnas &c. ex ædificio alieno mala fide subtrahit, & ædibus suis jungit. Adversus istum domino materia datur Actio de tigno juncto, ut in poenam duplum præstet *l. duodecim 1. pr. ff. de tign. junct.* An etiam Actio ista detur contra eum, qui tignum non furtivum, sed solum alienum bona fide junxit, controversatur inter DD. Negant Duaren. *ad tit. cit. Manz. in §. 29. Inst. de rer. divis. Zoccl. ff. tit. de tign. junct. n. 4.* Sed melius affirmant Bachov. *in Treutl. vol. 2. D. 20. thes. 6. lit. A. Vinn. ad §. 29. cit. Struv. Synt. Jur. Civil. exercit. 42. thes. 28. Eckolt. ad tit. cit. §. 4. Magnif. D. Verlohner. Act. de tign. junct. n. 3. Magnif. D. Schmier, p. 3. de Delict. c. 1. n. 54.* ex identitate rationis; nam actio hæc de tigno juncto est introducta, quia stante ædificio tignum vindicare non poterat, eamque ob rem domino erat consulendum, ut indemnus servetur: quæ ratio sine dubio locum habet etiam in bonæ fidei possessore. Accedit, quia bonæ fidei possessor, tignum alienum suis ædibus jungens, licet non dolosè, culposè tamen delinquit, quod non melius in qualitatem, & conditionem tigni per se, vel per alium inquisiverit. *Stryck. tr. de Act. forens. sect. 1. membr. 10. §. 12. Lauterbach, ad tit. cit. ff. §. 2. Miller. ad Struv. l. cit. lit. B. P. Schmier. l. cit. n. 55.* In eo tamen meliõs conditionis est bonæ quam malæ fidei possessor, quod ille non tantum regressum habeat adversus venditorem, aut alium traditorem tigni, sed etiam à furto censeatur immunis, nec possit conveniri Condictioe furtiva, vel alia actione rei perfectoria. *Stryck. l. cit. §. 12. P. Schmier n. 56.*

¹⁵⁹ Porro actio hæc probabilis non datur adversus fabros lignarios, qui aliena

junxerunt tigna; ædificium tamen non possident, ut contra Struv. *l. cit.* advertit Tabor. *in suis Racemat. crim.* quia non jungunt proprio nomine; sed eo casu tenebitur is, cujus nomine jungitur, quippe qui per se ipsum junxisse censebitur juxta *Reg. 72. ff. de R. l.* Qui si deinde ædificium hoc vendiderit alteri, non poterit actione ista pulsari emptor; quia Leges 12. tabularum actionem hanc attribuunt contra illum, qui convictus est tignum ædificio junxisse, ut patet ex *l. Lex 1. pr. in fin. ff. de tign. junct.* Quare eo casu adhuc tenebitur venditor, ne sit in ejus potestate se nexui obligationis invito creditore surripere. *Struv. Exerc. cit. thes. 29. & ibi Mylerus, Schütz in Lauterbach ff. eod. D. Verlohner l. cit. n. 5. apud quem plura de hac Actione.*

Quæritur 10. quanam Actio committatur ob arbores, vites, hederas, arundines, virgulta &c. furtim caesa? *1.* pro his, cessante actione furti, de Jure Civili variae competunt actiones: & 1. quidem ex Edicto Prætoris actio Civilis arborum furtim caesarum, ut duplum præstet ejus, quod alterius interest arborem caesam non fuisse *l. furtim 7. §. fin. l. facienda 8. pr. & tot. tit. ff. arbor. furt. caesar.* 2. ex Lege Aquilia in simplum *l. si furtim 1. ff. eod.* 3. ex Interdicto quod vi, aut clam *l. sed si 11. ff. eod. & l. in duobus 28. §. colonus 6. ff. de Jurejur.* 4. ex Lege 12. tabularum, ut quis in singulas arbores caesas æris viginti quinque asses luat. *Menoch. de arbit. cas. 579. n. 2. sub fin. Capoll. de Servit. urban. præd. c. 81. n. 13. Gothofr. ad l. furtim 7. §. fin. V. duplum ff. eod. Berlich. p. 5. concl. 52. n. 2. Carpzov. pract. crim. q. 83. n. 2.* Porro actionum istarum uno consumit alteram, ita tamen, ut unâ finitâ, ad residuum, quod in priori non continetur, consequendum. reliquis experiri queat *l. furtim 1. & l. sed si 11. cit. Cujac. l. 8. obs. 24. v. si furtim, Wesenbec. ff. tit. eod. n. 1. Menoch. l. cit. n. 3. Carpzov. n. 2.*

De Poena istius delicti in Imperio Romano nã certi est constitutum, præterquam quod Carolus V. Imp. reos illius, seposito furti supplicio, pro more, ac consuetudine cujusque Regionis puniri voluerit. *Confl. crim. art. 168.* Neque contrarium probat *l. sciendum 2. ff. tit. cit.* ubi Gajus asseverat, eos, qui arbores, & maxime vites ceciderint, etiam tanquam latrones, cons. ultimo supplicio, puniri; nam, ut textum hunc explicat *Stryck. l. cit. §. 15.* æquiparatio hæc de necessitate puniendi tantum, non item de poenæ quantitate intelligenda est; is enim, qui vites cædit, illa, quæ ad vitæ sustentationem homini sunt necessaria, aufert, & hinc, ut Latro, qui hominis vitæ insidias struit, æstimatur.

Quæ

16. **Q**uæritur 11. quæ sit poena rapien-
tium res ex naufragio, vel incendio? *u.*
rapien-tes res ex naufragio multantur con-
fiscatione bonorum *Auth. navigia fin. c. b.*
sic. & aliâ etiam poenâ extraordinariâ pu-
niri possunt, ut *ibidem* additur. *Farin. prax.*
crim. q. 162. n. 75. § 76. Pirhing hic n.
41. Eadem poena imposita est furantibus
res, tempore incendii foras projectas *l.*
Pedius 4. ff. de incend. Farin. l. cit. n. 78.
Pirhing n. 41. cit. Hodie autem aufe-
rens res, in naufragio projectas in terram,

punitur poenâ arbitrariâ pro qualitatibus
personarum *l. de submersis s. C. de naufrag.*
Menoch. de arbitr. cas. 297. n. 1. Pir-
hing l. cit.

Præter actionem, & poenam crimi-
nalem contra furem, auferentem res oc-
casione incendii, vel naufragii, datur etiam
Actio Civilis ad restitutionem rerum ab-
latarum intra annum in quadruplum, post
annum verò in simplum *l. prætor ait 1.*
pr. ff. de incend. Farin. n. 80. Pirhing l. cit. §.
bis addendum.

TITULUS XIX.

De Usuris.

Furti, & Rapinæ subjungitur *Usura*,
sic dicta ab *Ufu*, sicut *Cultura* a *Cultu*.
In genere significat usum alicujus rei:
in hoc sensu Cicero pro *Rabir. Posthum.*
usum vitæ appellavit *Usuram lucis*. *Ma-*
gis stricte adhibetur ad significandum in-
crementum, vel lucrum, & commo-
dum, seu fructum, ex usu rei provenien-
tem, juxta eundem Ciceronem *de Senect.*
ubi, *Terra*, inquit, *nunquam sine usura*
reddit, quod accipit, ubi fructus supra
semen, & quasi lucrum, quod terra ex se-

mine sibi mandato reddit; *Usuram* vocat.
Azor p. 3. l. 5. de Usur. c. 1. not. 2. Mol-
lin. tr. 2. de J. § J. D. 303. n. 1. Laym.
l. 3. tr. 4. c. 16. n. 1. Palao tr. 30. D. 4. p.
8. n. 1. Vallens. hic §. 1. n. 1. §. Usura, Engl
n. 1. Pirhing n. 1. Reiffent. n. 2. Stri-
ctissime, ac specificè accipitur pro lucro,
quod ex mutuo provenit: & in hac signi-
ficatione ad Titulum præsentem spectat, ac
dividitur in *Lucratoriam*, *Moratoriam*, &
Compensatoriam.

§. I.

De Usura Lucratoria.

S U M M A R I U M.

1. 2. *Usura* definitio.
3. Diviso in *internam*, & *externam*, &
hujus in *Mentalem*, & *Realem*.
4. In *Expressam* & *Tacitam*.
5. *Usuræ* *Lucratoris* sunt graviter prohibita,
non tantum *Jure Ecclesiastico*.
6. &c. Sed etiam *Divino*, & *Naturali*.
11. &c. Non potest Princeps *Legem* suam, aut
Pontifex viâ *Dispensationis* eas licitas
facere, licet exigente bono communi,
illas possit permittere.

20. *Potest* *Leges*, vel consuetudine induci
certa quantitas, quæ nomine *damni*
emergentis, *lucris cessantis* &c. possit
exigi.

21. &c. Non autem, ut aliquid exigi supra
sortem possit titulo solius mutui.

24. &c. Etiam in favorem *causæ pie*.

26. &c. Non est per se illicitum mutuum
sub *Usuris* accipere, aut *illas* sol-
vere.

Quæritur 1. quid sit *Usura* *Lucratoria*,
& quotupliciter possit accipi? *u.*
posse dupliciter accipi, scilicet pro ipso
contractu, & pro objecto contractus, seu
pro lucro quod ex tali contractu percipi-
tur. *Primo modo* sumpta describitur à
Covar. l. 3. var. c. 1. n. 2. §. Usura, quem
sequitur *König hic n. 3. Pirhing n. 2.*
quod sit *actus voluntatis interior*, vel *ex-*
terior conventio dandi, vel accipiendi *luc-*
rum aliquod temporale ultra sortem ex vi,
& *causâ mutui principaliter*. *Secundo mo-*
do accepta *Usura* est *lucrum immediatè ex*
mutuo proveniens, seu, ut alii explicant,

est *incrementum*, quod vi *mutui* intenditur,
& accipitur supra id, quod *mutuo datum*
est. *Sylv. V. Usura 1. pr. Azor p. 3. l. 5. de*
Usur. c. 1. not. 3. Molin. tr. 2. de l. §. 1.
D. 303. n. 9. Less. l. 2. de Just. c. 20. n. 18.
Laym. l. 3. tr. 4. c. 16. n. 1. Palao tr. 30.
D. 4. p. 8. n. 2. Tambur. l. 8. Decal. tr. 3. c.
8. §. 2. pr. Allung tr. 4. D. 2. n. 433 B. g.
nudell. V. Usura n. 1. Vallens. hic §. 1. n. 3.
Pirhing n. 2. König n. 2. Wiestner n. 2. Ref-
fenstuel n. 3. §. 4. & colligitur ex can.
plerique 2. & can. fin. caus. 14. q. 2.

Quod *mutuo datum* est vocatur
Sors, sive *Capitale*; quod ultra hanc acci-
pitur